

Per Svenson

Budapest-versek

És közöttük ott a Duna

A dombokra épült város: Buda. A síkra emelt város: Pest. És közöttük ott a Duna. Aki átkel Budapest hét hídjának valamelyikén, a másik oldalra átjutással kísérletezik. Az élet annyira hasonló – és mégis annyira más a folyó túlsó oldalán. Ahogyan már valahol másutt leírták: *A folyón át, a fák közé.* A budai rakpart mentén több a fa, azon túl fekszik a magas dombokra épült város, a kapaszkodók és a lejtők, a meredek parkok, a lankás kertes villák végtelen sora. Micsoda kilátás. Ha az ember visszatér valamelyik hídon, átér Pestre, a síkra emelt városba. Most máshogyan jár-ke, hiszen annyival egyszerűbb a járás, a láb számára mindenesetre. Pesten az ember mintha mindig mindennek a kellős közepén találná magát. Van-e világméretű párhuzam önmagunkra? Ha igen, akkor itt, Budapesten. Megállsz Budán, és visszagondolsz pesti életedre. Pesten maradsz, és eltűnődsz Budán telt napjaidon. Elmerengsz néhai önmagadon, a hasonmás, aki ott van a valódi élet másik oldalán, némiképp elveszve. Igaz, a másik oldal is tökéletesen látható valóság, A másik oldal metafizikájáról folytatott kísérlet tökéletes példája. Buda és/vagy Pest. A folyón át, a fák közé? Vagy messzire tőlük? A döntés, úgy látszik, a tiéd.

Ahogy ezt írtam, éppen a Francia Intézet teraszán kávéztam. Hosszan időztem ott, és elnéztem a folyón úszó városnéző hajókat.

A Duna decemberben és áprilisban

A szürke decemberi fényben a folyó tökéletes szürke volt. Sima, fényes szürke tükör, egyetlen ránc sem borította kifényesített felszínét. Egyetlen szürke árnyék nem tükröződött a tökéletesen sima, fényes szürke felszínén. Ez a tükör nem afféle közönséges tükör volt. Ez a szürke felszín mintha a művészetet utánozta volna, a Copenhagai Képzőművészeti Múzeumból Gerard Richter Szürke tükkrét, és semmilyen célt nem kívánt betölteni. Déli tizenkét órakor egy áprilisi napon a Duna is *szürkés*, se nem szürke, se nem bézs. Fodrai vibrálnak, nem villognak. Az ég beborul. A Margit-híd előtt a víz zöldes árnyalatot kap. Ha az ember bárkára számítana, néha hosszasan kell várakoznia. Vajon az az idő a hullámokra pazarolt idő (már ha a fodrokból hullámok nőnek) vagy olyan idő, amely semmilyen célt nem kíván betölteni?

Mesterházi Mónika fordításai

Per Svenson svéd író, műfordító. Három verses-, öt próza- és öt esszékötete jelent meg, plusz egy verses játéka. Dán és német verseket ültet át svédre. 1990 és 1994 között egy kisebb színházi társulat vezetője volt. Felesége, Anna Svenson, a Malmöi Városi Archívum igazgatója, akinek egy saját és két fordításkötete jelent már meg. A Svensonok az utóbbi időben Budapesten élnek és dolgoznak.